

Espècies invasores

La globalització no és un fenomen que afecta només el comerç, els sectors primaris, la indústria, l'economia, la seguretat, etc... També actua, i no precisament de manera positiva, en la naturalesa. Plantes i animals procedents d'altres latituds del planeta danyen de forma irreversible els llocs on arriben de nou.

Actualment els animals viatgen de manera fàcil enganxats als cascs dels vaixells, sota els camions, dins de les rodes i arriben a països on no haurien d'ésser, aconseguint fer disminuir o fins i tot fer desaparèixer els naturals d'un indret. Aquestes espècies "no invitades" es mengen l'aliment d'altres o els prenen el territori.

Aquesta arribada massiva dels nous "hostes" pot causar l'extinció de plantes i animals.

Algunes poden arribar a canviar el funcionament mateix de l'ecosistema. Però no totes les espècies introduïdes causen problemes. De fet, moltes de les que habitualment s'utilitzen en agricultura i ramaderia són exòtiques. No obstant això, les espècies invasores s'han convertit en una part important del canvi ambiental del nostre entorn. A Espanya, un de cada quatre tipus de peixos que poblen rius i llacs és forà. Moltes plantes i animals han arribat, per causes accidentals o comercials, a zones molt allunyades del seu hàbitat natural.

I aquí a Catalunya, quins animals ens han arribat?

Tortuga de Florida

És un tipus de tortuga que s'acostumava a tenir a casa com a mascota. Se'n van importar 900.000 exemplars el 1987. Com que és més adaptable, voraç i agressiva, desplaça les nostres tortugues autòctones (europea i leprosa). A més, les tortugues de Florida joves són molt carnívores i s'alimenten d'alevins d'espècies autòctones. La UE n'ha prohibit la importació.

Ànec de Jamaica

Aquest ànec està colonitzant el sud europeu, on habita un familiar seu molt amenaçat: l'ànec capblanc. L'ànec de Jamaica copula amb l'autòcton i dona lloc a híbrids que degeneren l'especie.

Visó Americà

És el que es cria en granja. En els últims anys, els visons americans fugats d'aquestes granges s'han convertit en competidors per als visons europeus, doncs l'americà és més gran, més agressiu i adaptable. La seva època de zel comença abans, doncs no té competència i a desplaçat a l'europeu, que es troba al límit de l'extinció.

Cranc vermell americà

És una de les plagues més grans dels nostres rius. Es va introduir en 1974 per repoblar els rius i poc a poc a provocat l'extinció de la especie autòctona. Es troba al llarg de les riberes, on es desenvolupa fent forats, provocant despreniments i variant l'orografia natural dels marges dels rius. S'ha convertit en un greu problema pels conreus d'arròs del Delta de l'Ebre i la Albufera de València.

Musclo zebra

Originari dels mars Negre i Caspi, s'ha detectat la seva presència en el Baix Ebre. Es un musclo d'aigua dolça que viatja enganxant-se als cascs de les embarcacions. Creix de manera descontrolada i massiva, arribant a cobrir totalment les lleres dels rius i tapant les infraestructures hidràuliques (tubs de reg i proveïment d'aigua). Produeix greus pèrdues de l'hàbitat natural de flora i fauna, a més de les destrosses milionàries en estructures.

Vespa asiàtica

Aquestes vespes devoren les abelles de la mel, arrasa els ruscos i suposa una "important" amenaça per als apicultors europeus. L'hàbitat natural d'aquesta vespa invasora (*Vespa velutina Nigritorax*) és la Xina, el nord de l'Índia i Indonèsia, tot i que a final del 2004 va entrar a França pel port de Bordeus en un contenidor de fusta i d'allà ha viatjat fins a Espanya.

Els exemplars invasors esperen davant els ruscos l'arribada de les obreres carregades de pol·len, les capturen i les porten als seus propis nius, on són devorades. De vegades, les vespes asiàtiques arriben a penetrar a les arnes i liquiden tot l'eixam en poca estona.

